367R0067

25.3.67 ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ 849/67

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ἀριθ. 67/67/ΕΟΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 22ας Μαρτίου 1967

περί ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ κατηγορίες συμφωνιῶν ἀποκλειστικότητος

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 87 καί 155,

τό ἄρθρο τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1962(1),

τόν κανονισμό ἀριθ. 19/65/ΕΟΚ τῆς 2ας Μαρτίου 1965(2) περί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ κατηγορίες συμφωνιῶν καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν,

τή γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί Συμπράξεων καί Δεσποζουσῶν Θέσεων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 6 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 19/65/ΕΟΚ,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 19/65/ΕΟΚ, ἡ Ἐπιτροπή εἶναι ἁρμόδια νά ἐφαρμόσει διά κανονισμοῦ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης σέ ὁρισμένες κατηγορίες διμερῶν συμφωνιῶν ἀποκλειστικότητος καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν πού ἐμπίπτουν στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 85·

ὅτι ἡ ἐμπειρία πού ἔχει μέχρι τώρα ἀποκτηθεῖ ἐπί τῇ βάσει τῶν ἀτομικῶν ἀποφάσεων, ἐπιτρέπει τόν καθορισμό μιᾶς πρώτης κατηγορίας συμφωνιῶν καί ἐναρμονισμένων πρακτικῶν, γιά τίς ὁποῖες δύναται νά γίνει δεκτό ὅτι κανονικά πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 85 παράγραφος 3·

ὅτι ἡ ἔκδοση σχετικοῦ κανονισμοῦ δέν εἶναι ἀντίθετη πρός τήν ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, ἑπομένως δέν θίγεται τό δικαίωμα τῶν ἐπιχειρήσεων νά ζητήσουν μεμονωμένα ἀπό τήν Ἐπιτροπή δήλωση σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης·

ὅτι οἱ συμφωνίες ἀποκλειστικότητος τῆς κατηγορίας πού καθορίζεται στό ἄρθρο 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δύνανται νά ἐμπίπτουν στήν ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης· ὅτι οἱ συμφωνίες ἀποκλειστικότητος αὐτοῦ τοῦ εἴδους πού ἔχουν συναφθεῖ στό ἐσωτερικό Κράτους μέλους, δύνανται μόνον σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις νά ἐπηρεάσουν τό ἐμπόριο μεταξύ Κρατῶν μελῶν καί ἑπομένως δέν εἶναι ἀναγκαῖο νά συμπεριληφθοῦν στόν παρόντα κανονισμό·

ὅτι δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀποκλεισθοῦν ρητῶς ἀπό τήν ὁρισμένη αὐτή κατηγορία οἱ συμφωνίες πού δέν συγκεντρώνουν τίς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης·

ὅτι, ὑπό τήν παρούσα κατάσταση τοῦ ἐμπορίου, οἱ συμφωνίες ἀποκλειστικότητος στίς διεθνεῖς συναλλαγές συμβάλλουν γενικά στήν βελτίωση τῆς διανομῆς, διότι ὁ ἐπιχειρηματίας δύναται κατ' αὐτόν τόν τρόπο νά συγκεντρώνει τίς δραστηριότητες πού ἀφοροῦν τήν πώληση τῆς παραγωγῆς του· ὅτι δέν εἶναι ὑποχρεωμένος νά διατηρεῖ πολλαπλές ἐπιχειρηματικές σχέσεις μέ μεγάλο ἀριθμό μεταπωλητῶν καί ὅτι ἡ διατήρηση σχέσεων μέ ἕνα μοναδικό μεταπωλητή ἐπιτρέπει τήν εὐκολότερη ὑπερνίκηση τῶν δυσκολιῶν κατά τήν πώληση πού προκύπτουν λόγω γλωσσικῶν, νομικῶν ἤ ἄλλων διαφορῶν· ὅτι οἱ συμφωνίες ἀποκλειστικότητος διευκολύνουν τήν προώθηση τῶν πωλήσεων ἑνός προϊόντος καί ἐπιτρέπουν τήν ἐντατικότερη ὀργάνωση τῆς ἀγορᾶς καθώς καί τήν ἐξασφάλιση συνεχοῦς ἐφοδιασμοῦ μέ ταυτόχρονη ὀρθολογική ὀργάνωση τῆς διανομῆς· ὅτι ἐπί πλέον, ὁ ὁρισμός ἑνός ἀποκλειστικοῦ διανομέα ἤ ἑνός ἀποκλειστικοῦ ἀγοραστῆ πού θά ἀναλάβει στήν θέση τοῦ κατασκευαστοῦ τήν προώθηση τῶν πωλήσεων, τήν ἐξυπηρέτηση τῶν πελατῶν μετά τήν πώληση καί τήν ἀποθήκευση, ἀποτελεῖ συχνά τό μόνο μέσο γιά τίς μικρές καί τίς μεσαῖες ἐπιχειρήσεις, προκειμένου νά ἐμφανισθοῦν στήν ἀγορά σάν ἀνταγωνιστές· ὅτι εἶναι σκόπιμο νά ἀφεθεῖ στήν κρίση τῶν συμβαλλομένων μερῶν νά ἀποφασίσουν κατά πόσο καί σέ ποιό βαθμό ἐπιθυμοῦν νά περιλαμβάνουν στίς συμφωνίες ὑποχρεώσεις πού ἀποβλέπουν στήν προώθηση τῶν πωλήσεων· ὅτι οἱ βελτιώσεις στήν διανομή τῶν προϊόντων ἐπέρχονται μόνον, ἐφ' ὅσον κανένας ἀνταγωνιστής δέν ἔχει ἀναλάβει τήν διανομή αὐτή·

ὅτι, κατά κανόνα, οἱ συμφωνίες ἀποκλειστικότητος αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἐξασφαλίζουν ἐπίσης στούς καταναλωτές δίκαιο τμῆμα ἀπό τό ὄφελος πού προκύπτει, διότι αὐτοί ὠφελοῦνται ἀμέσως ἀπό τήν βελτίωση τῆς

(1) ΕΕ ἀριθ. 13 τῆς 21.2.1962, σ. 204/62.
(2) ΕΕ ἀριθ. 36 τῆς 6.3.1965, σ. 533/65.

διανομῆς καί κατ' αὐτόν τόν τρόπο θελτιώνεται ἡ θέση τους οἰκονομικά ἤ σέ θέματα προμηθείας, ἐφ' ὅσον μποροῦν νά προμηθεύονται ταχύτερα καί εὐχερέστερα προϊόντα πού ἔχουν κατασκευασθεῖ σέ ἄλλες χῶρες·

ὅτι ὁ παρών κανονισμός πρέπει νά καθορίζει ἐκεῖνες τίς ὑποχρεώσεις πού περιορίζουν τόν ἀνταγωνισμό, οἱ ὁποῖες δύνανται νά περιλαμβάνονται σέ μία συμφωνία ἀποκλειστικότητος· ὅτι δύναται νά ἀφεθεῖ στά συμβαλλόμενα μέρη νά ἐπιλέγουν ποιές ἀπό τίς διατάξεις αὐτές θά συμπεριλάβουν στίς συμφωνίες ἀποκλειστικότητος, ὥστε νά ἐπιτύχουν κατά τόν καλύτερο τρόπο τά ἐπιδιωκόμενα μέ τό σύστημα τῆς κατ' ἀποκλειστικότητα διανομῆς ἀποτελέσματα·

ὅτι πρέπει νά ἐξαρτηθεῖ ἡ ἐξαίρεση ἀπό ὁρισμένες προϋποθέσεις· ὅτι πρέπει κυρίως, διά τῆς δυνατότητος παραλλήλων εἰσαγωγῶν, νά παρέχεται ἡ ἐγγύηση ὅτι θά ἐξασφαλίζεται στούς καταναλωτές δίκαιο τμῆμα τῶν πλεονεκτημάτων πού προκύπτουν ἀπό τήν ἀποκλειστική διανομή· ὅτι κατά συνέπεια δέν εἶναι δυνατό νά ἐπιτραπεῖ ἡ καταχρηστική ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἤ ἄλλων δικαιωμάτων, μέ σκοπό τήν δημιουργία ἀπόλυτης ἐδαφικῆς προστασίας· ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἐκτιμήσεις δέν προδικάζουν τίς σχέσεις μεταξύ τοῦ δικαίου τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί τῶν δικαιωμάτων τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, διότι στήν προκειμένη περίπτωση καθορίζονται ἁπλῶς οἱ προϋποθέσεις γιά τήν ἐξαίρεση ὁρισμένων κατηγοριῶν συμφωνιῶν βάσει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ·

ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ ἀνταγωνισμός στό στάδιο τῆς διανομῆς ἐξασφαλίζεται ἀπό τή δυνατότητα τῶν παραλλήλων εἰσαγωγῶν, οἱ συμφωνίες ἀποκλειστικότητος πού διέπονται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό δέν παρέχουν κατά κανόνα τήν δυνατότητα ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐπί σημαντικοῦ τμήματος τῶν σχετικῶν προϊόντων·

ὅτι εἶναι σκόπιμο νά δοθεῖ στά συμβαλλόμενα μέρη ἡ εὐκαιρία, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 19/65/ΕΟΚ, νά προσαρμόσουν μέχρι μία ὁρισμένη ἡμερομηνία τίς συμφωνίες καί τίς πρακτικές τους στίς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, χωρίς νά εἶναι δυνατό, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 4 παράγραφος 3 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 19/65/ΕΟΚ, νά γίνει ἐπίκληση τῆς διατάξεως αὐτῆς στίς διαφορές πού ἐκκρεμοῦν κατά τήν ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, γιά νά προβληθοῦν ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως ἔναντι τρίτων·

ὅτι οἱ συμφωνίες καί οἱ περιπτώσεις ἐναρμονισμένης πρακτικῆς πού πληροῦν τίς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δέν ὀφείλουν πλέον νά κοινοποιοῦνται· ὅτι τό ἄρθρο 4 παράγραφος 2 α) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 27([1]), ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τόν κανονισμό ἀριθ. 153([2]), δύναται νά καταργηθεῖ, ἀφοῦ οἱ συμφωνίες, οἱ ὁποῖες ἠδύναντο νά κοινοποιηθοῦν μέ τό ἔντυπο Β1, ἐμπίπτουν κατά κανόνα στό πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς ἐξαιρέσεως·

ὅτι οἱ συμφωνίες πού ἔχουν κοινοποιηθεῖ μέ τό ἔντυπο Β1 καί δέν ἔχουν προσαρμοσθεῖ στίς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ πρέπει νά ὑποβληθοῦν στό ἑξῆς στήν κανονική διαδικασία κοινοποιήσεως γιά νά γίνει δυνατός ὁ ἔλεγχός τους κατά μεμονωμένη περίπτωση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 85 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης καί ὑπό τίς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τό ἄρθρο 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης κηρύσσεται ἀνεφάρμοστο μέχρι τήν 31 Δεκεμβρίου 1972 στίς συμφωνίες, στίς ὁποῖες συμμετέχουν μόνον δύο ἐπιχειρήσεις καί:

α) στίς ὁποῖες ἡ μία ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση ἔναντι τῆς ἄλλης νά διαθέτει ὁρισμένα προϊόντα μόνο σ' αὐτήν, μέ σκοπό τήν μεταπώληση ἐντός ὁρισμένου τμήματος τῆς κοινῆς ἀγορᾶς· ἤ

β) στίς ὁποῖες ἡ μία ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση ἔναντι τῆς ἄλλης νά προμηθεύεται ὁρισμένα προϊόντα μόνο ἀπό αὐτήν, μέ σκοπό τήν μεταπώληση· ἤ

γ) στίς ὁποῖες οἱ δύο ἐπιχειρήσεις ἔχουν ἀναλάβει ἑκατέρωθεν ὑποχρεώσεις ἀποκλειστικῆς διαθέσεως καί προμηθείας ὑπό τήν ἔννοια τῶν περιπτώσεων α) καί β), μέ σκοπό τήν μεταπώληση.

2. Ἡ παράγραφος 1 δέν ἐφαρμόζεται σέ συμφωνίες, στίς ὁποῖες συμμετέχουν μόνο ἐπιχειρήσεις ἑνός Κράτους μέλους καί οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν τήν μεταπώληση προϊόντων στό ἐσωτερικό αὐτοῦ τοῦ Κράτους μέλους.

Ἄρθρο 2

1. Ἐκτός τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἄρθρου 1 δέν δύναται νά ἐπιβληθεῖ στόν κατ' ἀποκλειστικότητα ἐμπορευόμενο ἄλλος περιορισμός ἀνταγωνισμοῦ πλήν:

α) τῆς ὑποχρεώσεως νά μήν κατασκευάζει ἤ διανέμει κατά τόν χρόνο ἰσχύος τῆς συμβάσεως ἤ μέχρι τήν πάροδο ἑνός ἔτους ἀπό τήν λήξη της, τά προϊόντα τά ὁποῖα ἀνταγωνίζονται τά προϊόντα πού προβλέπονται στήν σύμβαση·

β) τῆς ὑποχρεώσεως νά μήν προβαίνει σέ διαφήμιση τῶν προϊόντων τά ὁποῖα προβλέπονται στήν σύμβαση, νά μήν ἱδρύει ὑποκαταστήματα καί νά μήν διατηρεῖ ἀποθῆκες διανομῆς ἐκτός τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς πού ἀφορᾶ ἡ σύμβαση.

2. Οἱ ἀκόλουθες ὑποχρεώσεις τοῦ κατ' ἀποκλειστικότητα ἐμπορευομένου δέν ἀντιτίθενται στήν δυνατότητα ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1:

α) προμηθείας πλήρων σειρῶν προϊόντων ἤ ἐλαχίστων ποσοτήτων·

β) πωλήσεως προϊόντων πού προβλέπονται στήν σύμβαση ὑπό τά σήματα ἤ τήν παρουσίαση πού προδιαγράφονται ἀπό τόν κατασκευαστή·

([1]) ΕΕ ἀριθ. 35 τῆς 10.5.1962, σ. 1118/62.
([2]) ΕΕ ἀριθ. 139 τῆς 24.12.1962, σ. 2918/62.

γ) λήψεως μέτρων γιά τήν προώθηση τῶν πωλήσεων, καί ἰδίως:

— διαφημίσεως·

— διατηρήσεως δικτύου πωλήσεων ἤ ἀποθεμάτων ἐμπορευμάτων·

— ἐξασφαλίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ἐγγυήσεως καί τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν πελατῶν μετά τήν πώληση·

— χρησιμοποιήσεως προσωπικοῦ ἐξειδικευμένου ἤ μέ τεχνική κατάρτιση.

Ἄρθρο 3

Τό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δέν ἐφαρμόζεται, ὅταν:

α) οἱ κατασκευαστές ἀνταγωνιστικῶν προϊόντων ἐκχωροῦν ἀμοιβαίως τήν ἀποκλειστική διανομή αὐτῶν τῶν προϊόντων·

β) τά συμβαλλόμενα μέρη περιορίζουν τήν δυνατότητα γιά τούς μεταπωλητές ἤ καταναλωτές νά προμηθεύονται τά προϊόντα πού προβλέπονται στή σύμβαση, ἀπό ἄλλους ἐμπορευομένους στό ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, ἰδίως ὅταν τά συμβαλλόμενα μέρη:

1) ἀσκοῦν δικαιώματα βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας μέ σκοπό νά παρεμποδίζουν μεταπωλητές ἤ καταναλωτές νά προμηθεύονται σέ ἄλλα τμήματα τῆς κοινῆς ἀγορᾶς προϊόντα, προβλεπόμενα στή σύμβαση, στά ὁποῖα ἔχει ἐπιτεθεῖ κανονικά σῆμα καί τά ὁποῖα ἔχουν κανονικά τεθεῖ στό ἐμπόριο, ἤ νά πωλοῦν τά ἐν λόγω προϊόντα ἐντός τῆς περιοχῆς ποῦ ἀφορᾶ ἡ σύμβαση·

2) ἀσκοῦν ἄλλα δικαιώματα ἤ λαμβάνουν μέτρα μέ σκοπό νά παρεμποδίζουν μεταπωλητές ἤ καταναλωτές νά προμηθεύονται προϊόντα, τά ὁποῖα προβλέπονται στή σύμβαση, σέ ἄλλα τμήματα τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, ἤ νά τά πωλοῦν ἐντός τῆς περιοχῆς πού ἀφορᾶ ἡ σύμβαση.

Ἄρθρο 4

1. Ὅσον ἀφορᾶ τίς συμφωνίες, οἱ ὁποῖες ὑπῆρχαν τήν 13η Μαρτίου 1962 καί οἱ ὁποῖες εἶχαν κοινοποιηθεῖ πρό τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1963, τό ἀνεφάρμοστο τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης πού διατυπώνεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1, ἔχει ἀναδρομική ἰσχύ ἀπό τοῦ χρόνου πληρώσεως τῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

2. Ὅσον ἀφορᾶ ὅλες τίς ἄλλες συμφωνίες, οἱ ὁποῖες ἔχουν κοινοποιηθεῖ πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τό ἀνεφάρμοστο τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης πού διατυπώνεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1, ἔχει ἀναδρομική ἰσχύ ἀπό τοῦ χρόνου πληρώσεως τῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἀλλά τό ἐνωρίτερο ἀπό τήν ἡμέρα τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρο 5

Ὅσον ἀφορᾶ τίς συμφωνίες πού ὑπῆρχαν τήν 13η Μαρτίου 1962, εἶχαν κοινοποιηθεῖ πρό τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1963 καί ἔχουν τροποποιηθεῖ πρό τῆς 2ας Αὐγούστου 1967, κατά τρόπον ὥστε νά πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού διατυπώνονται στόν παρόντα κανονισμό, ἡ ἀπαγόρευση τοῦ ἄρθρου 85 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης δέν ἰσχύει γιά τήν περίοδο πρό τῆς τροποποιήσεως, ἐφ' ὅσον ἀνακοινωθεῖ πρό τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1967 στήν Ἐπιτροπή, ὅτι ἡ συμφωνία ἔχει τροποποιηθεῖ. Ἡ ἀνακοίνωση ἀποκτᾶ ἐνέργεια ἀπό τόν χρόνον λήψεώς της ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνακοίνωση ἔχει σταλεῖ μέ συστημένη ἐπιστολή, ἀποκτᾶ ἐνέργεια ἀπό τῆς ἡμερομηνίας τῆς σφραγίδος τοῦ ταχυδρομείου τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρο 6

Ἡ Ἐπιτροπή ἐξετάζει ἄν τό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 19/65/ΕΟΚ ἐφαρμόζεται σέ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, ἰδίως ὅταν ὑπάρχει λόγος νά ὑποτεθεῖ ὅτι:

α) τά προϊόντα πού προβλέπονται στή σύμβαση δέν εὑρίσκονται, στήν περιοχή πού ἀφορᾶ ἡ σύμβαση, ὑπό καθεστώς ἀνταγωνισμοῦ μέ προϊόντα τά ὁποῖα δύνανται νά θεωρηθοῦν ἀπό τόν καταναλωτή ὡς ὁμοειδή λόγω τῶν ἰδιοτήτων, τῆς τιμῆς τους καί τῆς χρήσεως γιά τήν ὁποία προορίζονται·

β) δέν εἶναι δυνατό σέ ἄλλους κατασκευαστές νά πωλήσουν στήν περιοχή πού ἀφορᾶ ἡ σύμβαση, ὁμοειδή προϊόντα στό ἴδιο στάδιο ἐμπορίας μέ αὐτό τοῦ κατ' ἀποκλειστικότητα ἐμπορευομένου·

γ) ὁ κατ' ἀποκλειστικότητα ἐμπορευόμενος κάνει κατάχρηση τῆς ἐξαιρέσεως:

1) ἀποκλείοντας χωρίς ἀντικειμενικά βάσιμο λόγο, ἀπό τήν δυνατότητα προμηθείας στήν περιοχή πού τοῦ ἔχει παραχωρηθεῖ, κατηγορίες ἀγοραστῶν, οἱ ὁποῖοι δέν δύνανται νά προμηθευτοῦν ἀπό ἄλλοῦ μέ πρόσφορους ὅρους προϊόντα, τά ὁποῖα προβλέπονται στή σύμβαση·

2) πωλώντας σέ ὑπερβολικές τιμές τά προϊόντα πού προβλέπονται στή σύμβαση.

Ἄρθρο 7

1. Τό ἄρθρο 4 παράγραφος 2α) τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 27 τῆς 3ης Μαΐου 1962, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τόν κανονισμό ἀριθ. 153, καταργεῖται.

2. Κοινοποίηση συμφωνίας ἀποκλειστικότητος πού ἔγινε μέ τό ἔντυπο Β1, ἡ ὁποία δέν ἀνταποκρίνεται στίς προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 1 μέχρι 3 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ πρέπει, ἐφ' ὅσον δέν ἔχει προσαρμοσθεῖ στίς προϋποθέσεις αὐτές, νά συμπληρωθεῖ πρό τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1967 μέ τήν ἀποστολή τοῦ ἐντύπου Β συνοδευομένου ἀπό τά παραρτήματά του, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 27.

Ἄρθρο 8

Τά ἄρθρα 1 ἕως 7 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία σέ περιπτώσεις ἐναρμονισμένης πρακτικῆς τῆς κατηγορίας πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1.

Ἄρθρο 9

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Μαΐου 1967.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 22 Μαρτίου 1967.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

Walter HALLSTEIN